

שם משמואל נשא תרע"ו

מחנה ישראל היא בעשי, והיינו דהנה בש"ס יומא (י"ט). ונדריים (ל"ה): הני כהני שלוחי דידן ניהו או שלוחי דרחמנא. ויש לפרש שכל דברי חכמים קיימים. והיינו דהנה עבודת כהנים אמרנו לעיל שהיא לעומת כח המחשבה, ומ"מ הרי היא מעשה בפועל ממש. אך יש לומר שחלק המחשבה הוא מחמת שליחות ישראל ושלוחו של אדם כמותו ע"כ גוף העשי איננה מתיחסת לכהנים אלא לישראל. וע"כ כל דברי חכמים קיימים שבחלק המחשבה הם שלוחי דרחמנא ובחלק המעשה הם שלוחי דידן. וכן עבודת הלויים שהיא לעומת כח הדיבור, ומי לית בהו חלק המעשה לעבוד ולמשא ושמירת המקדש דמשמר כעושה מעשה. אך בזה יש לומר דהלויים נבחרו תחת כל בכור בבני ישראל, והם בחלק העשי שלוחי ישראל ולוקחין המעשרות בשכרן, אבל חלק הדיבור הוא מעצם מעלת הלויים ולא בשליחות ישראל, ובחלקי הדיבור הם שלוחי דרחמנא ולא שלוחי דידן:

שפת אמת קרח תרמ"ט

ימים כח השורש כי כח הכהן הוא מן השמים כדאיתא בגמרא¹⁴ כהני שלוחי דרחמנא דמי איכא מידי דאנן לא מצינן למיעבד ושלוח מצי כו'. ואמת כי שניהם אמת שבני ישראל נותנים כחן להכהן ונעשה בזה כלי לקבל כח עליון. וקרח סבר כהני שלוחי דידן בלבד לכן נדמה לו כי בודאי גם אנן מצינן למיעבד כדאמר כולם קדושים (במדבר טו, ג) אבל באמת כח הכהן בעזר עליון והוא שלוחא דרחמנא וזהו היה האות מטהו יפרח (שם יז, ב) [שוב ראיתי

שפת אמת מקץ תרנ"א

בזמירות דשבת⁷ וצפיר העזים הגדיל כו' על ידי כהניו מגר מתקוממיו. כי היונים היו עזי פנים ביותר ופרצו פרצות בהיכל וה' יתברך נקם נקמת היכלו. ולכן היה מפתם על ידי הכהנים עובדי המקדש. וכהני שלוחי דרחמנא ניהו⁸. ויתכן שעל שם זה נקרא חנוכה שהוא פתח וחינוך⁹ על מפתל מלכות הרשעה שהוסיפו להחריב לגמרי את בית המקדש כמו שכתוב (תהלים קלו, ז) ערו ערו עד היסוד בה ויתגדל הנקמה שכביכול הקב"ה בעצמו ינקום מהם כדמסיים (ישעיה טג, א) בבואו מאדום חמוץ בגדים כו':

שפת אמת נשא תרנ"ו

בענין נשיאות כפים. כה תברכו אמור להם (במדבר ו, כג) כד יימרון להון⁷. כי הקב"ה רצה כי כל עובד ה' ימשיך ברכה על בני ישראל כמו שאמרו במדרש⁸ עומד אחר כתלנו כו' (שה"ש ב, ט) שהקב"ה טוב ומטיב וחפץ חסד רק שצריכין התחתונים לפתוח פתח כחודה של מחט שיוכלו לקבל ברכה מעולם העליון הנבדל מעולם הטבע. לכן בעבודת הכהן במקדש שמקרב ומדבק התחתונים להשורש או נמצא מקום לקבל הברכה. ולכן כהנים שלוחי דידן ודרחמנא⁹. דידן לקרב אותנו לאבינו שבשמים ודרחמנא למשוך רחמים וברכה לבני ישראל. וזהו שכתוב (במדבר ו, כג) אמור להם כשיש להם דביקות בשורש מלשון האמרת (דברים כו, יז) עשית חטיבה אחת¹⁰ שהוא בחינת הדביקות. אז כשמרגישין איזה התקשרות בשורש מיד ימשיכו הברכה לעולם. וכזה כתיב בזהר הקדוש¹¹ שצריכין בכל יחודא לאמשכא ברכאין לכולהו עלמין. והכהנים שנבחרו מכל ישראל היא ללמד על הכלל כולו וכן כתיב (תהלים סה, ה) אשרי תבחר ותקרב כו' ומסיים (שם) נשבעה בטוב ביתך. כי על ידי הנבחרים להתקרב אליו יתברך שמו. נמשך ברכה לכל הכלל:

פרי צדיק חנוכה אות כב

[כב] יום ח' דחנוכה קורין אלת חנוכה. מפני שקורין צו השלים מטבת הנשיאים ופ' אלת מטבת המזבח. ואיתא בפסיקתא (פר' ו) שהמשכן נגמר בכ"ה כסלו ועמד מקיפל עד א' בניסן כו' הפסיד כסלו כו' מה שילם לו הקב"ה מטבת חשמונאי. והנה מטבת המשכן היה פ"י נשיאי י"ב שבטים שהוא השלימות מלך כנס"י מתחיל לעילא דו"ב שבטים ומה כלל כנס"י כמ"ס (ב"ב קפו:) גמירי דלא כלה שיבטא. ומטבת חשמונאים היה מלך אהרן¹² כי כהני שלוחי דרחמנא ניהו (כמ"ס יומא יט.) והם הופיעו בחי' זו בתוך כלל ישראל להיותם ממלכת כהנים. ולזה היה במספר שמות ימים כנגד השפעת הארה דלעילא ממדת חכמה עד יסוד שהוא גמר המשכא. ולזה קורין ציוס ראשון של

